

Jezus bidt, dat ook wij Gods naam heiligen.

1^e lied: Looft, halleluja, looft de HEER – Psalm 111: 1 (OB), 4 (Gkb) en 6 (OB)

- 1 Looft, halleluja, looft de HEER! / Mijn hele hart verheft zijn eer;
ik zal **zijn naam** en grootheid prijzen! / 'k Zal met d' oprechten onderling
vereend, in hun vergadering / en raad, Hem plechtig eer bewijzen.
- 4 Gods werk is waarheid en vol recht; / en alles wat Hij heeft gezegd,
is ons een licht op onze wegen. / Hij doet zijn vaste woord gestand,
dat tijd en eeuwigheid omspant. / Hij is getrouw in vloek en zegen.
- 6 **Zijn naam is heilig** en geducht; de vijand beeft op zijn gerucht,
Maar 's HEREN vrees zal altoos wezen / 't begin der wijsheid; wie Gods hand
die doet betrachten, heeft verstand; / **zijn naam** blijft eeuwiglijk geprezen.

Bijbel: Johannes 17: 1-19 (deels, NBV21) – *Jezus bidt voor zijn leerlingen*

¹ Jezus sloeg zijn ogen op naar de hemel en zei: 'Vader, nu is de tijd gekomen, **toon nu de grootheid** van uw Zoon, dan zal de Zoon **uw grootheid tonen**. ² Hij heeft van U macht over alle mensen ontvangen, de macht om iedereen die U aan Hem gegeven hebt het eeuwige leven te schenken. ³ Het eeuwige leven, dat is dat zij U kennen, de enige ware God, en Hem die U gezonden hebt, Jezus Christus.

⁴ **Ik heb op aarde uw grootheid getoond** door het werk te volbrengen dat U Mij opgedragen hebt. ⁵ Vader, verhef Mij nu tot uw majesteit, **tot de grootheid** die Ik bij U had voordat de wereld bestond. ⁶ Ik heb **uw naam** bekendgemaakt aan de mensen die U Mij uit de wereld gegeven hebt. (...)

⁹ Ik bid voor hen. Ik bid niet voor de wereld, maar voor de mensen die U Mij hebt gegeven, omdat zij van U zijn ¹⁰ - alles wat van Mij is, is van U, en alles wat van U is, is van Mij - en **omdat in hen mijn grootheid zichtbaar geworden is**. (...)

¹¹ Ik ga naar U toe, maar zij blijven wel in de wereld. **Heilige Vader, bewaar hen door uw naam, de naam** die U ook aan Mij gegeven hebt, zodat zij één zijn zoals Wij één zijn. ¹² Zolang Ik bij hen was heb ik hen door **uw naam** bewaard en over hen gewaakt. (...)

¹⁴ Ik heb hun uw woord doorgegeven. (...) ¹⁵ Ik vraag niet of U hen uit de wereld weg wilt nemen, maar of U hen wilt beschermen tegen hem die het kwaad zelf is. ¹⁶ Ze horen niet bij de wereld, zoals Ik niet bij de wereld hoor.

¹⁷ **Heilig hen dan door de waarheid. Uw woord is de waarheid**. (...)

¹⁹ **Ik heb mij geheiligd** omwille van hen, **zo zullen ook zij** door de waarheid **geheilig zijn**.

Overdenking: Jezus bidt, dat ook wij Gods naam heiligen!

Ik weet niet hoe 't u vergaat, maar soms bid ik het Onze Vader zó vaak, dat ik me niet altijd meer realiseer wát ik bid. Daarom staan we er komende tijd meer bij stil.

Met die eerste bede - *uw naam worde geheiligd* – zet Jezus ons aan het bidden. Maar ook aan het denken! Want ik kan tot onze Vader *bidden*.

Maar wil ik ook *dóen* wat er verder in dit 'volmaakte gebed' volgt?

Daarom ben ik blij dat we **naast het Onze Vader nóg een gebed van Jezus** hebben. Als Hij bidt in **Johannes 17**, heeft Hij net zijn leerlingen op zijn naderende afscheid voorbereid. Daarna, hf. 18, wordt Hij gevangengenomen: het begin van zijn lijden. Dat geeft aan dit 'hogepriesterlijk gebed' van Jezus een bijzondere lading.

Waar bidt Jezus voor? Voor de heiliging van God, en ook van zijn leerlingen én van wie door hen gaan geloven. Bij die laatsten mogen ook wij horen.

Jezus leefde 100% voor de heiliging van Gods naam. Dat is van groot belang ook voor ons. Paulus zegt 't zo: "*Christus is onze wijsheid geworden; in Hem zijn wij rechtvaardig en heilig, en worden wij verlost.*" (1 Kor. 1:30) Als je God dus naar waarheid wilt kennen (HC, v/a 122), kijk dan goed naar Hem en wat Hij leert bidden.

Jezus' doel is: Gods naam heiligen, zijn grootheid tonen en bekendmaken. (v. 1,4-6,10)

En wanneer wij bidden: *uw naam worde geheiligd*, wordt **Jezus' doel ook ons doel!** Hij leefde **heilig**, d.w.z. in alles gericht op God. Hij was eerlijk en liefdevol.

Nooit loog Hij; geen zonde ontsierde Hem. Hij maakte Gods naam en faam bekend.

Eén naam van God springt eruit: die van **HEER(E)** met hoofdletters. Een naam die een merk, een werkwoord is: *Ik ben er, Ik zal er zijn!* Reddend, genadig, troostend. Die naam kreeg een gezicht, juist in **Jezus, redder** en **Immanuël: God met ons**. Jezus heeft een brug geslagen tussen Gods heiligheid en onze onheiligheid: wij, mensen met vlekken op onze reputatie, onze naam.

Wat is dat: Gods naam heiligen? Hoe doe je dat?

Ik heb wel eens diners gehad waarbij m'n plek **gereserveerd** was. Er stond een bordje met mijn naam. Daar mocht ik gaan zitten. Er werd op me gerekend.

Gods naam heiligen is zoveel als: **uw naam heb ik gereserveerd; die houd ik hoog.**

Heilig, dat betekent: **apart gezet; gereserveerd voor God**. Dat doet Jezus ook met ons. In deze korte bede leert Hij om jezelf niet langer centraal te zetten, maar Gód. Dat ik zijn naam, zijn reputatie verdedig en eer, en niet belaster of besmeur.

In de filmwereld en de politiek kan je naam snel besmeurd raken door iets slechts of onzuivers dat naar buiten komt. Dan wordt er geroddeld, dan gaat je eer eraan.

Bij God past dat niet. Jezus heeft Gods heiligheid en grootheid getoond. (17:4) 'Zijn naam moet eeuwig eer ontvangen' (Ps. 72:11, OB) – daar gaat 't Jezus om!

GERESERVEERD

Gods naam heiligen heelt en verenigt ook je hart. Ik ontleen dat aan **Psalm 86:11:**

“Wijs mij uw weg, HEER, laat mij wandelen op het pad van uw waarheid, vervul mijn hart met ontzag voor uw naam.”

Berijmd zingen we: **‘Voeg geheel mijn hart tezaam / tot de vrees van uwen naam’**. David wil af van zijn dubbelhartigheid en vraagt God om een ongedeeld hart. Wanneer ik bid: *uw naam worde geheiligd*, dan vraag ik ook om zo’n verenigd hart.

Laat uw naam geheiligd worden. Door *á*lle mensen, **ook door mij!**

In dit huis, bij familie en in de kerk, en ook in de wereld om me heen geldt: geef dat ik me ‘nimmer schaam, mens te wezen in uw naam’. (LvdK 473:9, slot) Soms schaam ik me wel en laat ik ‘t spreken óver God, ‘t naspreken *ván* God na. De duivel wil in mijn hart verdeeldheid zaaien en wantrouwen jegens God.

Daarom bidt Jezus mee: *“Ik vraag niet of U hen uit de wereld weg wilt nemen, maar of U hen wilt **beschermen** tegen hem die het kwaad zelf is [de duivel].” (17:15)* Met hulp van Jezus ben ik niet langer uit op eigen eer, maar bid ik met David mee:

“Vervul mijn hart met ontzag voor uw naam” (Ps. 86:11).

Dan blijft God de liefde van mijn hart, in m’n gedachten, woorden en daden. (HC 47)

Gods naam heiligen verenigt ons ook met ánderen.

Geloven en God groot maken doe je niet op je eentje. Dat doe je **samen**.

Jezus heeft ‘t in zijn gebed steeds over ‘hen’: *“Ik bid voor **hen**.” (17:9; vgl. 11,12,15,17)*

Dat zijn de **leerlingen**, die God aan Jezus heeft gegeven.

Maar Hij bidt ook *“voor allen die door de verkondiging van de leerlingen in Hem geloven”*. (17:20) Daarbij denkt Jezus aan **ons** die geloven.

Gods naam heiligen verbindt mensen onderling.

Dat zien we als we samen, afkomstig uit verschillende kerken, elkaar spreken of samen liederen zingen op de huiskamers, bij weekopeningen, kerkdiensten e.d.

Dat proeven we figuurlijk en letterlijk, als hier ook avondmaal gevierd wordt.

Als wij **sámen** *Gods naam heiligen*, is dat volgens Jezus ook een klein teken voor de wereld: *“Laat hen allen één zijn, zoals wij (17:11, vgl. ook 21-23).*

Hoe meer we **sámen** gericht zijn op God, hoe meer we Gods liefde laten zien.

Jezus leert ons bidden: *“uw naam worde geheiligd”*.

Hij komt ons tegemoet met zijn eigen gebed: *“Heilig hen door uw **waarheid**. Uw woord is de waarheid.” (17:17)*

Door dat woord – de Bijbel – mogen we God en de Zoon kennen; en dat is, zegt Jezus *“het eeuwige leven.” (17:3)*

Laat, telkens als we deze eerste bede bidden, ons doel zijn: *‘Aan U alle eer, heilige Heer!’*

Amen

2^e lied: Leer mij naar uw wil te hand'len – Psalm 86: 4 (LvdK) en eigen vers

4 **Leer mij naar uw wil te hand'len, / laat mij in uw waarheid wand'len.
Voeg geheel mijn hart tezaam / tot de vrees van uw naam.**

**Heer, mijn God, ik zal U loven,
heffen heel mijn hart naar boven.
Ja, uw naam en majesteit
loof ik tot in eeuwigheid.**

* **Wil mij, alle mensen leren
U te kennen, U te eren.
Want uw werken, groot in kracht,
tonen goedheid, wijsheid, macht.
Geef ook, dat mijn hele leven / met uw naam steeds is verweven;
dat mijn denken, spreken, doen / aan uw grootheid mag voldoen.**

Gebed van Maarten Luther (Uit: Kardinaal A.J. Simonis, *Op de adem van het leven. Gedachten over het Onze Vader*, p. 61)

Almachtige God, lieve hemelse Vader,
Uw heilige naam wordt vaak voor dingen gebruikt die niets met uw eer van doen hebben.
Geef ons dan uw genade, dat wij ons hoeden voor wat niet tot lof van uw heilige naam is.
Help ons, dat alle wangelooft en bijgeloof wordt blootgelegd.
Help ons, dat niemand van ons bedrogen wordt door valse schijn van waarheid, vroomheid of heiligheid. Help ons, niet in uw naam te liegen of te bedriegen.
Behoed ons voor alle valse troost die in uw naam verzonnen wordt.
Behoed ons voor alle geestelijke trots en valse eer.
Help ons, dat wij in bange momenten uw naam niet vergeten.
Help ons, dat niemand door onze slechte daden of woorden zich stoort aan uw naam.
Help ons, dat ons leven zó is, dat anderen ons als waarachtige kinderen van God ervaren en dat uw Vadernaam niet tevergeefs over ons is uitgesproken.
Amen

Zondag 47 (Heidelbergse Catechismus)

Vraag 122: Wat is de eerste bede?

'Uw naam worde geheiligd.'

Dat wil zeggen: Geef ons eerst dat **wij U naar waarheid kennen** en U heiligen, roemen en **prijzen in al uw werken**. Want daarin stralen glansrijk uw almacht, wijsheid, goedheid, gerechtigheid, barmhartigheid en waarheid.
Geef ons ook **dat wij ons hele leven** – onze gedachten, woorden en werken – **erop richten, dat uw naam door ons niet gelasterd, maar geëerd en geprezen wordt.**